

ter, og det vilde maaske sluttelig kunne medføre Vanskeligheder.

Der er, saa vidt jeg ved, kun fra to Sider fremført principielle Indvendinger mod Forslagene. De to Medlemmer, som have taget Afstand fra Forslagene i deres Helhed, ere dels det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhmé), dels det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem for Esbjerg talte paa sine egne Vegne. Han har en selvstændig Plan, et eget Forslag, hvorefter han ønsker vore Skatteforhold omordnede. Dette Forslag vil jo komme til Behandling, naar vi ere færdige med Regeringsforslagene, og der vil da være Lejlighed til at gaa nærmere ind paa Enkeltheden. Jeg finder kun allerede her at burde sige, at dette Forslag som alt, hvad der fremkommer fra det ærede Medlem, er rigt paa Ideer, og der findes efter min Mening gode Tanker deri, men jeg tror ikke, taget som Helhed, at det vil være muligt at reformere vort Skattevæsen paa det angivne Grundlag. Imidlertid, vi faa jo en særlig Behandling af dette Forslag, og derfor er der ingen Anledning til at gaa nærmere ind paa det her.

Hvad derimod angaar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, finder jeg det rigtigt at henvende nogle Bemærkninger til ham. Han fandt alt i de Forslag, som her foreligge, at være den rene Elendighed. Hans pragtfulde Veltalenheds Strøm skyllede alt bort uden Forskel. Jeg kunde være tilbøjelig til at tro, at en noget mindre forskelsløs Kritik vilde have gjort en noget stærkere Virkning. Nu blev Indtrykket nærmest det, at det for ham mindre kom an paa at sige Skatte-lovene Ubehageligheder end paa at sige Ministeriet Behageligheder. Ganske særlig viste han Finansministeren den Venlighed at rette alle sine Anker til ham. Der foreligger imidlertid tre Hovedforslag til Behandling, hvoraf kun de to høre under Finansministeren, det tredje under Indenrigsministeren. Det ærede Medlem har formodentlig handlet overensstemmende med den praktiske Regel, at man bør springe over, hvor Gærdet er lavest. Han finder det sikkert lettere at springe over mig end over min Kollega. Men hvor stor Fornøjelse det end kunde være for mig at tage Ordet ogsaa paa min Kollegas Vegne, tror jeg dog ikke, at det vilde være ham kærkomment at give Afkald paa selv at forsvare det Forslag, han har fremsat. Jeg skal derfor holde mig alene til de Bemærkninger, der vedrøre mine to Lovfor-

slag. Jeg vil da straks erkende, at der er eet Punkt i det ærede Medlems Bemærkninger, der er rigtigt. Jeg finder, at det aldrig er forstandigt at lægge Skjul paa, naar der fremføres en Anke, som er rigtig. Det ærede Medlem sagde, at Kjøbenhavns Kommune og Kjøbenhavns Skatteborgere, betragtede som Helhed, blive noget ugunstigere stilled efter de nuværende Forslag, tagne under et, end Tilfældet var efter Skattekommissionens Forslag i Fjor. Dette er rigtigt, og det er en Ting, som jeg selvfølgelig beklager. Stor Forskel er der imidlertid ikke; i det store og hele vil det samlede finansielle Resultat blive omtrent det samme, som Tilfældet var efter Skattekommissionens Forslag. Naar vi opgøre Resultatet saaledes, at vi tage Kommunerne og Kommunernes Beboere under et og se, hvad de som Helhed tjene eller tabe, og naar vi overhovedet gaa ud fra, at de Beregninger, som vi støtte os paa, ville holde Stik, stiller Forholdet sig saaledes: For Landdistrikternes Vedkommende førte Kommissionens Forslag til en Vinding af 3,547,000 Kr., medens Regeringens Forslag medfører en Vinding af 3,575,000 Kr., altsaa Landdistrikterne tjene 28,000 Kr. mere, end der var foreslaaet i Fjor. Købstæderne vilde efter Kommissionens Forslag tabe 552,000 Kr., medens de nu komme til at tabe 561,000 Kr.; der er altsaa en Forskel af 9,000 Kr. i Købstædernes Disfavour. Kjøbenhavn vilde efter Kommissionens Forslag tabe 1,154,000 Kr., efter de nuværende 1,345,000 Kr., det vil altsaa sige en Forskel til Ugunst for Kjøbenhavn af 191,000 Kr. Dette er rigtigt, men det har ikke kunnet undgaas inden for de givne Rammer, idet Divergensen væsentlig er en Følge af, at vi i Stedet for som i Fjor kun at hæve $\frac{1}{8}$ af Bygningsafgiften og $\frac{2}{3}$ af Gammelskatten, nu afskrive de faste Skatter som Helhed. Hvis det imidlertid under Forhandlingens Gang skulde være muligt at vise Vej til at redressere dette, saaledes at Kjøbenhavn ikke kom til at blive ugunstigere stillet end tiltænkt i Fjor, vilde jeg selvfølgelig overordentlig gerne se, at det kunde ske. Paa dette Punkt var det ærede Medlems Bemærkning altsaa rigtig. Men hvad det ærede Medlem i øvrigt har fremsat, synes mig at være saa at sige helt igennem urigtigt og til Dels bygget paa saare mærkelige Betragtninger. En af hans Hovedindvendinger mod Forslagene var saaledes den, at disse Forslag blive i de gamle Baner. Men er det dog ikke noget overraskende at falde i Forbavselse over, at Venstreministeriet bliver ved Ven-